

sygn. akt II **K 574/16**

1 Ds 295/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st. sek. sąd. Monika Wcisło

W obecności oskarżyciela publicznego z PR Brzeg – Wojciecha Fabijaniaka

Po rozpoznaniu w dniu 16.01.2017r. w Brzegu

sprawy

J. Z.

s. M. i J. z domu F.

ur. (...) w J. L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 marca 2016 roku ok. godz. 12:30, na drodze krajowej DK (...) koło B., umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym m-ki F. (...), jadąc ul. (...) z kierunku B. w kierunku Z., znajdując się na pasie zanikającym, podjął manewr zmiany pasa ruchu na pas do jazdy na wprost i widząc, że omyłkowo wjechał w inny zjazd z ronda, tuż za wysepką wykonał manewr zawracania w lewo, wjeżdżając na powierzchnię wyłączoną z ruchu znakiem poziomym P-21, nie ustępując pierwszeństwa przyjazdu jadącemu na wprost motocyklowi m-ki H. (...), kierowanemu przez T. M., który uderzył w lewy bok samochód, w wyniku czego motocyklista doznał uszkodzenia nerki prawej V stopnia, która musiała być usunięta, pęknięcie wątroby, stłuczenia krezki jelita, urazu wielonarządowego oraz niewydolności oddechowej, które to obrażenia i ich skutki stanowią ciężkie kalectwo,

tj. o czyn z art. 177§2kk

I. uznaje oskarżonego **J. Z.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 177 § 2 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności**,

II. na podstawie art. 42 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat,

III. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2411,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i opłatę w wysokości 180 zł.

sygn. akt II K 574/16

UZASADNIENIE

Niniejsze uzasadnienie na podstawie art. 423§1a kpk ogranicza się do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do tej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. Z. w przedmiotowej sprawie został uznany za winnego tego, że w dniu 6 marca 2016 roku ok. godz. 12:30, na drodze krajowej DK (...) koło B., umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym m-ki F. (...), jadąc ul. (...) z kierunku B. w kierunku Z., znajdując się na pasie zanikającym, podjął manewr zmiany pasa ruchu na pas do jazdy na wprost i widząc, że omyłkowo wjechał w inny zjazd z ronda, tuż za wysepką wykonał manewr zawracania w lewo, wjeżdżając na powierzchnię wyłączoną z ruchu znakiem poziomym P-21, nie ustępując pierwszeństwa przyjazdu jadącemu na wprost motocyklowi m-ki H. (...), kierowanemu przez T. M., który uderzył w lewy bok samochód, w wyniku czego motocyklista doznał uszkodzenia nerki prawej V stopnia, która musiała być usunięta, pęknięcie wątroby, stłuczenia krezki jelita, urazu wielonarządowego oraz niewydolności oddechowej, które to obrażenia i ich skutki stanowią ciężkie kalectwo, tj. czynu z art. 177§2kk

Oskarżony ur. (...) w J.. Był karany sędownie. Posiada wykształcenie średnie, jest blacharzem-lakiernikiem. Jest żonaty. Pracuje jako kierowca. W trakcie postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(Dowód: dane osobowe k.151

karta karna, k 40-41

wyjaśnienia oskarżonego 151)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu jako bezsporny i nie wymaga szerszego uzasadnienia.

Wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego prowadzą zatem do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, w dniu 6 marca 2016 roku ok. godz. 12:30, na drodze krajowej DK (...) koło B., umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym m-ki F. (...), jadąc ul. (...) z kierunku B. w kierunku Z., znajdując się na pasie zanikającym, podjął manewr zmiany pasa ruchu na pas do jazdy na wprost i widząc, że omyłkowo wjechał w inny zjazd z ronda, tuż za wysepką wykonał manewr zawracania w lewo, wjeżdżając na powierzchnię wyłączoną z ruchu znakiem poziomym P-21, nie ustępując pierwszeństwa przyjazdu jadącemu na wprost motocyklowi m-ki H. (...), kierowanemu przez T. M., który uderzył w lewy bok samochód, w wyniku czego motocyklista doznał uszkodzenia nerki prawej V stopnia, która musiała być usunięta, pęknięcie wątroby, stłuczenia krezki jelita, urazu wielonarządowego oraz niewydolności oddechowej, które to obrażenia i ich skutki stanowią ciężkie kalectwo wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 177kk

Zauważyć należy, iż wypadek drogowy popełniony przez sprawcę, który nie zachował zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym jest zawsze czynem nieumyślnym. Podstawą do przypisania zawinienia sprawcy wynika z niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. Sąd przyjął, mając na uwadze okoliczności zdarzenia, iż oskarżony naruszył umyślnie zasady ruchu drogowego. Za stanowiskiem takim przemawia fakt, iż oskarżony wykonał manewr zawracania w lewo, wjeżdżając na powierzchnię wyłączoną z ruchu znakiem poziomym P-21, nie ustępując pierwszeństwa przejazdu jadącemu na wprost motocykliście. Niewątpliwie oskarżony postępował świadomie wbrew obowiązującym znakom, kontynuował jazdę co w konsekwencji stało się przyczyną spowodowania skutków o jakich mowa w art. 177§2kk

W kwestii ustalenia rodzaju i ciężkości stwierdzonych u pokrzywdzonego obrażeń ciała Sąd oparł się na opinii biegłego lek. med. oraz także wiarygodnych, zdaniem Sądu, zeznaniach pokrzywdzonego jak i dokumentacji medycznej.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. uwzględniono zatem, rodzaj naruszonego dobra stopień szkodliwości społecznej czynu, jak i zawinienie sprawcy.

Nie budzi wątpliwości, że J. Z. dopuścił się przedmiotowego występkę nieumyślnie. Do okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego zaliczono jego uprzednią karalność oraz umyślne naruszenie zasad ruchu drogowego. Do okoliczności łagodzących zaliczono przyznanie się oskarżonego do winy oraz przeproszenie pokrzywdzonego na rozprawie.

Wymierzając oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności Sąd kierował się dyrektywami sądowego wymiaru kary bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz aby spełniała wobec oskarżonego swe cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Tak orzeczona kara jest, zdaniem Sądu, karą sprawiedliwą która unaocznia oskarżonemu naganność jego postępowania jak i uniknięcia popełnienia przestępstwa w przyszłości.

Jednocześnie wobec uprzedniej karalności oskarżonego na karę pozbawienia wolności brak było podstaw do warunkowego zwieszenia wykonania kary, nadto przedmiotowego przestępstwa dopuścił się on w okresie próby. Okoliczności te w ocenie Sądu nie dają żadnych podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy wobec oskarżanego.

Jednocześnie z uwagi na skazanie oskarżonego za występki z art. 177§2kk Sąd na podstawie art. 42 § 1 kk. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, polegającego na wyeliminowaniu z ruchu drogowego na wskazany czas osób zagrażających bezpieczeństwu w komunikacji. Sąd – stosownie do treści art. 53 kk. w zw. z art. 56 kk. - bacząc by nie przekroczyć stopnia zawinienia oskarżonego, uznał iż zasadnym dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów represji karnej będzie orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat zwłaszcza że oskarżony naruszył zasady ruchu drogowego w sposób umyślny. Nie ulega tym samym wątpliwości, że oskarżony jest osobą zagrażającą bezpieczeństwu w komunikacji, dlatego też należało na ten czas wyeliminować go z ruchu drogowego. Miarkując okres zakazu Sąd miał na uwadze stopień zawinienia kierowcy i realne zagrożenia jakie spowodował dla innych uczestników ruchu, a zwłaszcza lekkomyślne zachowanie samego oskarżonego. W ocenie Sądu tak orzeczony środek karny spełni swe cele .

Pozostałe rozstrzygnięcia uzasadniają powołane przepisy,